Dilluns dins l'octava de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Mt* 28,8-15): En aquell temps, les dones, sortint de seguida del sepulcre amb temor i gran joia, corregueren a donar la nova als seus deixebles.

I succeeix que Jesús els va a l'encontre, i els diu: «Salve!». I elles s'atansaren i s'agafaren als peus d'ell i l'adoraren. Llavors els diu Jesús: «No tingueu por» (...).

Adorar és reconèixer des de la humilitat la grandesa infinita de Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, més que mai, cal l'adoració. Adorar és prostrar-se, és reconèixer des de la humilitat la grandesa infinita de Déu. Solament la vertadera humilitat pot reconèixer la veritable grandesa, i reconeix també allò petit que pretén presentar-se com gran.

Una de les majors perversions del nostre temps és que se'ns proposa adorar allò humà tot deixant de banda el diví. "Només al Senyor adoraràs" és el gran desafiament davant tantes propostes del no res i de la buidor. No adorar els ídols contemporanis —amb els seus cants de sirena— és el gran desafiament del nostre present. Ídols que causen mort no mereixen cap adoració, només el Déu de la vida mereix adoració i glòria.

—Adorar és dir "Déu" i dir "vida". Adorar és ser testimonis alegres de la seva victòria, és no deixar-nos vèncer per la gran tribulació i tastar anticipadament la festa de l'encontre amb l'Anyell, l'únic digne d'adoració i en qui celebrem el triomf de la vida i de l'amor sobre la mort i la desempara.

L'adoració

Mn. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Espanya)

Avui, les dones que havien anat al sepulcre senten una gran alegria en llurs cors per l'anunci del l'àngel de la resurrecció del Mestre. I surten "corrent": els seus cors explotarien si no ho comuniquen a tots els deixebles. Jesús s'hi fa "trobadís": ho fa amb Maria Magdalena i l'altra Maria i ho fa també amb tots els homes.

Per la seva encarnació, s'ha unit, en un cert sentit, a tot home. Les reaccions de les dones davant la

presència del Senyor expressen les actituds més profundes de l'ésser humà davant Aquell que és el nostre Creador i Redemptor: la submissió —se li abraçaren als peus— i l'adoració. L'adoració és la tendra submissió que, en grau absolut, només devem a Déu.

—"No tingueu por", diu Jesús. Por del Senyor? Mai, si és l'Amor dels amors! Temor de perdre'l? Sí, perquè coneixem la pròpia feblesa. Per això ens aferrem ben fort als seus peus: Senyor, no ens deixis!